

5 Павла да не възлѣзува въ Иерусалимъ. И
когато прѣмѣнѣхмы *седмь-тъ* дена, излѣ-
зохмы и отхождахмы си, и ны испрова-
ждахъ всѣхъ съсѣ жени-тѣ и дѣца-та
си до отвѣнъ градъ-тъ: и ^бколичничи-
хмы на брѣгъ-тъ и помолихмы ся. И като ся
опрости хмы единъ съ другой, влѣзохмы
въ корабъ-тъ, а тѣ ся ^ввѣрнихъ у тѣхъ
си. И нѣй, като исплывахмы отъ Тиръ
стигнѣхмы въ Итолемаида, дѣто поздра-
вихмы братія-та и прѣсѣдѣхмы у тѣхъ
единъ день. А на утринъ-тъхъ Павелъ и ^ннѣй
които бѣхмы съ него излѣзохмы, та дой-
дохмы въ Кесаріѣхъ, и влѣзохмы въ домъ-
тъ на Филиппа ^бблаговѣстника, ^акойто бѣ
единъ отъ седмина-та ^ддѣякоу, и останѣх-
мы при него. А той имаше четири дѣ-
щери дѣвицы, ^екойто пророчествовахъ.
10 И като останѣхмы *тамъ* много дни, слѣ-
зае отъ Иудеѣхъ нѣкой си пророкъ на име
11 ^жАгавъ. И дойде при насъ, и зѣхъ Павло-
вътъ поясъ, та си вырза рѣцѣ-тъ и нозѣ-
тъ, и рече: Това казува Духъ Святый:
^зТака ще вврѣжѣтъ Иудеѣ-тъ въ Иерусалимъ
человѣкъ-тъ, на когото е тойзи поясъ, и
ще го прѣдадѣтъ въ рѣцѣ-тъ на языч-
ницы-тъ. И като чухмы това нѣй и та-
мошнии-тъ моляхмы му ся да не възлѣзу-
ва въ Иерусалимъ. Но Павелъ отговори:
12 *«Що правите вы та плачете и ми съ-*
крушавате сѣрдце-то? защото азъ съмъ
готовъ не само вырзати да бѣдѣ, но и
да умрѣхъ въ Иерусалимъ за име-то на Го-
спода Исуса. И понеже не склоняваше
той, млѣвѣхмы си, и рѣкохмы: «Да бѣ-
де воля-та Господня.
13 И слѣдъ тѣхъ дни приготвихмы ся и
14 възлѣзохмы въ Иерусалимъ. А съ насъ
дойдохъ и нѣкой ученикъ отъ Кесаріѣхъ,
и ^ины водѣхъ при нѣкого си Мнасона, Ки-
прянина, откопѣшенъ ученикъ, у когото
пѣхмы да бѣждемъ гости.
15 И ^ккато дойдохмы въ Иерусалимъ, пріѣ-
хъ ны братія-та съ радостъ. И на утринъ-
тъхъ влѣзе Павелъ съ насъ при ^лІакова, и
16 дойдохъ всѣхъ-тъхъ презвитери. И като
гы поздрави *Павелъ*, ^м«расказуваше имъ
едно по едно все що стори Богъ ^н«чрѣвъ
негово-то служеніе между язычници-тъ.
17 А тѣ като чухъ славѣхъ Господа: и ре-
кохъ му: *Ты видишь, брате, колко хи-*
ляды има отъ Иудеѣ-тъ, които повѣрува-
хъ, и тѣ всѣхъ сѣ «ревнители на за-
конъ-тъ. А за тебе сѣхъ забрали, че ты
учиши всѣхъ-тъхъ Иудеѣ, които сѣхъ между
язычници-тъ, да отстанѣтъ отъ Моисе-
овъ-тъ законъ, и казувашъ имъ да не об-

рѣзувати чада-та си, нито да ходять по *ста-*
ры-тъ обычаи. И тѣй що е? извѣстно че
трѣба да ся събере много народъ, защото
ще чужѣтъ че си дошелъ. За това стори *ты*
което ти казувама. У насъ има четирма
человѣци, които иматъ обрѣкъ на себе ся;
24 Земи гы, и съ тѣхъ наедно направи очи-
щеніе-то си, и иждиви за тѣхъ, ^а«да си
обрѣснѣтъ главы-тъ, и да познаѣхътъ всѣхъ
че нѣма нищо отъ това що сѣхъ чули
за тебе, но и ты слѣдувашъ да вардишь
законъ-тъ. А за язычници-тъ които по-
вѣрувахъ, ^рнѣй писахмы като рѣшихмы
да не пазятъ нищо таквозе, освѣнъ да ся
привардватъ отъ идоложертвенно, и отъ
26 крѣвь, и отъ удавленнѣхъ и отъ блудъ. То-
гази Павелъ зѣхъ человецы-тъхъ при себе си,
и на утринъ-тъхъ като направи очищеніе-то
си наедно съ тѣхъ, ^свлѣзе въ храмъ-тъ,
и ^тобъяви че ся испѣлнихъ дни-тъхъ на
очищеніе-то, когато ще ся принесе при-
нось-тъхъ за всякого едного отъ тѣхъ. И на
свършеніе на седмь-тъхъ дена, ^зИудеѣ-тъхъ отъ
Азіѣхъ, като го видѣхъ въ храмъ-тъхъ раз-
бѣркахъ всѣхъ-тъхъ народъ, и ^фтурихъ
рѣцѣ на него, И выкахъ: О, ^жмѣже Из-
раиляне, помагайте. Тойзи е оный чело-
вѣкъ ^акойто на всякѣдъ всѣхъ-тъхъ учи
противъ народъ-тъхъ, противъ законъ-тъхъ и
противъ това мѣсто; а още и Еллина въ-
веде въ храмъ-тъхъ, и оскверни свято-
то мѣсто. (Защото бѣхъ видѣли по на-
прѣдъ ^зТрофима Ефесянина въ градъ-тъхъ
съ него, за когото мысляхъ че го е въ-
велъ Павелъ въ храмъ-тъхъ.) И ^пповдигнѣхъ
ся всѣхъ-тъхъ градъ, и стече ся народъ-
тъхъ; и като уловихъ Павла, влѣдохъ го
вънъ изъ храмъ-тъхъ: и той часъ ся затво-
рилъ врата-та. И когато ищѣхъ да го у-
бѣжѣтъ, стигнѣхъ извѣстіе до тысячникъ-тъхъ
на пѣлѣтъ-тъхъ че всѣхъ-тъхъ Иерусалимъ е
32 замиренъ; И ^итой навчасъ вѣхъ войска и
стотницы, и завтече ся долу върхъ тѣхъ.
А тѣ като видѣхъ тысячникъ-тъхъ и вой-
ска-тъхъ, прѣстанѣхъ да бѣжѣтъ Павла.
33 Тогазы тысячникъ-тъхъ пристѣпи та го
хванѣхъ, и ^ззаповѣда да го оковахъ съ
двѣ вериги, и пыташе, кой е той и що е
сторилъ. А изъ между народъ-тъхъ едни
34 выкахъ едно а други друго; и понеже не
можаше поради млѣвѣ-тъхъ да разбере пра-
во-то, заповѣда да го закарать въ крѣпо-
сть-тъхъ. А когато стигнѣхъ до стѣпала-та,
поради насиліе-то отъ народа, воины-тъхъ го
36 дигнѣхъ и носѣхъ. Защото множество-то
на народа идѣхъ вслѣдъ него и выкахъ:
^аМахни го *отъ свѣтъ-тъхъ*.

б Гл. 20; 36.

в Иоан. 1; 11.

г Есс. 4; 11. 2 Тим. 4; 5.

д Гл. 6; 5; 8; 26; 40.

е Иоан. 2; 28. Гл. 2; 17.

ж Гл. 11; 28.

з Ст. 33. Гл. 20; 23.

и Гл. 20; 24.

л Мат. 6; 10. 26; 42. Лук. 11;

2. 22; 42.

м Гл. 15; 4.

н Гл. 15; 13. Гал. 1; 19. 2; 9.

о Гл. 15; 4. 12. Рим. 15; 18;

19.

п Гл. 1; 17. 20; 24.

р Гл. 22; 3. Рим. 10; 2. Гал.

1; 14.

с Числ. 6; 2, 13, 18. Гл. 18;

18.

т Гл. 15; 20. 29.

у Гл. 24; 18.

ф Числ. 6; 13.

г Гл. 24; 18.

д Гл. 26; 21.

х Гл. 24; 5, 6.

и Гл. 20; 4.

к Гл. 26; 21.

л Гл. 23; 27. 24; 7.

м Ст. 11. Гл. 20; 23.

н Лук. 23; 18. Иоан. 19; 15.

о Гл. 22; 22.